

Lugupeetud kuulajad!

Mulle meeldib Eesti, sest mu esivanemad olid eestlased.

Eesti meeldib mulle ka sellepärast, et siin on puhas õhk, puhas vesi ja ilusad metsad.

Eestis on lastel tasuta haridus, toredad koolid ja lasteaiad.

Eestlased hoiavad oma riiki hästi. Eestlastele meeldib õppida. Haritud inimesed võtavad vastu paremaid otsuseid.

Eestis areneb kiiresti tehnoloogia. Kui sa tahad telerist vaadata näiteks uudiseid, saad seda teha igal ajal. Mina kasutan jälele vaatamist küll.

Ma usun, et kõik, kes on sündinud Eestis, kuid on Eestist kaugel, armastavad seda maad.

Palju õnne, Eesti, juba 103-aastane!

Aitäh kuulmast!

Luis Juurik, 2.a klass

Palju õnne, minu Eesti!

Tere, kallid koolipere!

Eesti on üks väike riik, kus elavad erinevad inimesed. Kõik nad on erilised ja osavad mitmetel aladel. Mõni oskab hästi ehitada, mõni jällegi õpetada.

Eesti on täis julgeid inimesi, kes unistavad suurelt ja ei karda oma unistuste nimel pingutada ja vaeva näha. Eesti teadlased ja arstid on saavutanud imelisi asju, mis meid uhkeks teeb.

Nagu iga laps tahab areneda ja õppida, nii tahab ka Eesti riik ja rahvas areneda ning püüda saavutada suuri asju.

Eestimaa meeldib mulle, sest siin on head ja arendavad koolid, ilus ja roheline loodus, tihedad metsad, palju loomi, erilisi taimi ning palju muud. Siin on väga puhas õhk ja toredad inimesed, siin on mu kallid kodutänavad.

Eesti riik on meie südames tähtsal kohal.

Palju õnne, kodumaa! Ma olen uhke, et elan siin.

Täna kuulamast.

Adele Lints, 2.b

Palju õnne, minu Eesti!

Kallid kuulajad!

Meil on tulemas Eesti Vabariigi sünnipäev. Eesti saab 103-aastaseks ja on juba päris vana. Vanadel inimestel läheb nahk kortsu, aga huvitav on see, et Eestil, kes on ka väga vana, ei lähe maapind kortsu?

Ma olen Eesti sünnipäeva üle väga õnnelik. Sünnipäeva puhul tehakse ikka tavaliselt kingitusi. Ka mina olen seda teinud ja teen ka edaspidi!

Mulle väga meeldib laulda ja tantsida. Olen laulnud koos tuhandete teiste lauljatega Laulupeol Eesti hümmi, see oli võimas tunne. Olen tantsinud Tantsupeol kandes eesti rahvariideid. Seda tehes olen aidanud Eestil traditsioone elus hoida.

Iga päev saan teha meie riigi jaoks midagi head.

Näiteks ei viska ma prügi maha, hoides sellega meie ilusat loodust. Meil on väga palju toredaid metsasid, rabasid ja soid, kus jalutada ning marju korjata. Meil on meri, järved ja jõed, kus suvel saab supelda ning talvel jää peal uisutada või hoopis talisuplust teha. Mulle meeldib Eestis see, et siin on neli erinevat aastaega – talv, kevad, suvi ja sügis. Seetõttu saab teha siin paljusid toredaid asju, mida mujal riikides ei saa. Paljud minuvanused lapsed ei ole oma silmaga näinud sellist talve nagu meil siin Eestis on. Nad ei ole lund katsunud, lumememme ehitanud ega lumisest mäest alla kelgutanud.

Mulle meeldivad ka Eesti toidud. Sellist sülti, hernesuppi ja kama mujalt küll ei saa! Ja kui lähen välismaale reisile, võtan kaasa Kalevi šokolaadi.

Meie riigile teen head ka sellega, et räägin oma emakeeles. Meil on väga palju ilusaid ja ainulaadseid sõnu. Mulle meeldib lause, mis valiti kunagi eesti keele kõige ilusamaks lauseks: „sõida tasa üle silla“. Kõlab ju kaunilt!

Soovin ka tulevikus teha Eesti jaoks midagi head. Selleks püüan koolis hästi õppida ning targaks saada, et kunagi oma teadmisi jagada.

Olen õnnelik, et Eesti on minu kodumaa. Palju õnne Eestile ja meile kõigile!

Aitäh, et tulite mind kuulama!

Lisandra Mik, 4.b

Minu mõtted Eestist

Lugupeetud kuulajad!

Läheneval Eesti Vabariigi sünnipäeva eel, tahan väljendada oma mõtteid, mis on minu meeltesse kogunenud juba pikema aja vältel.

„Uhkus olla eestlane”. Olen uhke meie keele ja kultuuri üle. Olen õnnelik, et meie keel on säilinud tänase päevani. Samuti ka selle üle, et veel on Eestis inimesi, kes austavad ja viivad edasi meie kultuuri. Näiteks ka minu enda klassijuhataja, kes tegeleb ja viib edasi rahvatantsu Läänemaal.

Tunnen muret meie keele üle, kuna inglisekeelseid väljendeid kasutatakse juba nii palju, et päris jube. Ma ei taha öelda, et võõrkeelte õppimine oleks halb, aga Eestis võiks rääkida ka niinimetatud tänava keeles puhast eesti keelt. Üritame ikka oma keelt hoida, et see oleks ka saja aasta pärast alles. Üritame kasutada ikka eestikeelseid väljendeid! Mõtleme selle peale, kas me tahame, et meie lapselapselapsed räägiksid ka eesti keelt nagu meiegi. Kui jah, siis peame austama rohkem keeleseadust, rääkima rohkem eesti keeles!

Milline on tulevik, millised oleme meie, milline on tehnika areng? Arvatavasti on meie elu näiteks viiekümne aasta pärast liiga mugav – oleme liiga pehmod. Kõik on palju virtuaalmaailmas, vähe on reaalsust. Arvatavasti on siis keskmine inimene praegusest keskmisest tüsedam, mugavam ja natuke - võib olla paar protsenti targem. Kui praegu liiguvad inimesed varasemast ajast vähem, siis viiekümne aasta pärast ei tea, kas siis üldse inimesed viitsivad midagi teha. Mõte mida ma edastada soovin on, et me peame rohkem liikuma.

Tehnika on kõvasti muutunud selle ajaga. Kui juba varsti, kümne aasta pärast, on juba mõnes riigis peaaegu kohustuslikud elektriautod, siis viiekümne aasta pärast on äkki juba keskmisel eestlasel isesõitev auto.

Aga võtame asja kokku - Hoiame eesti keelt ja –kombeid! Räägime eesti keeles. Liigume rohkem.

Täna kuulamast!

Palju õnne Eesti!

Raul Liivlaid 5.B

Palju õnne, minu Eesti!

Tere head kuulajad!

Kohe, kohe on käes Eest Vabariigi sünnipäev ning Eesti saab 103 aastaseks.

Selle kõne ma pühendan meie Eestile.

Mulle meeldib Eestis elada, meil on imeilus loodus. Siin on ilusad rohelised metsad, kus jalutada; järved ja jõed, kus ujuda. Eestis pole küll suuri võimsaid mägesid, kust talvel alla suusatada, aga meil on armsad väikesed nõlvad, kus minusugune algaja saab mõnusalt harjutada mäest laskumist.

Eestis on neli erinevat ilusat aastaaega, mis tekitavad siin elades palju ootust! Talve lõpus olen ma elevil, et kohe on käes kevad, mis tähendab, et ilmad lähevad soojemaks, linnud tulevad lõunamaalt tagasi ja esimesed lilled puhkevad õide. Kevade lõpus olen ma elevil, et kohe on käes suvi ja ma saan teha peaaegu iga päev kõike seda, mida ma iganes tahan. Saan nautida ilusat ilma ja sõpradega aja veetmist. Suve lõpus ootan ma huviga sügist: mõtlen, mida järgnev kooliaasta toob, kui palju mu klassikaaslased on kasvanud ning naudin ilusat värvilist loodust. Sügise lõppedes on mul suur ootusärevus, sest talv on kohe käes! See ju tähendab, et kaugel pole jõulud, aastavahetus ja vastlapäev. Alati on suur lootus, et maha tuleb lumi ja on võimalik talverõõme nautida nagu sel aastalgi. Mulle meeldib, et meil ei ole aastaajad ühesugused, vaid on erinevad, on igale aastaajale iseloomulik ilm ja looduse muutumine.

Eestis on küll tavapärane see, et talvel pole lund ning suvi on jahe, aga iga inimene, kes siin elab, teab, et kui ka korraks tuleb talvel lumi maha või on suvel palav ilm, siis see on meie jaoks tõeliselt rõõmustav!

Eesti on minu jaoks koht, millest ma mõtlen kui ühest imelisest paigast. Ma armastan siinset loodust ja siin elavaid inimesi. Mu kodulinn Haapsalu, on kõige ilusam koht, kus üles kasvada. Mu pere ja sõbrad on teinud mulle siin elamise nii põnevaks, toredaks ja ilusaks.

Mulle meeldib meie maa, mis on väike ja armas, loodus on imeline ja inimesed toredad.

Mulle meeldib Eestis elada!

Palju õnne, minu Eesti!

Renate Karm, 6b klass

Palju õnne, minu Eesti!

Tere, kallid kuulajad!

Peatse Eesti Vabariigi aastapäeva puhul soovin teile öelda, milline eriline paik on Eestimaa minu jaoks.

Sõnaga Eesti meenuvad mulle kohe sinine taevas, heinamaad ja metsad- ehk siis loodus. See on küll miski, millest on juba sadu ja tuhandeid kordi kõneldud, kuid siiski on see niivõrd oluline teema, millest ei saa rääkimata jätta. Eesti loodus on alati olnud üks meie suurimaid väärtusi ja varasid, mille hoidmine on meie kõigi kohus.

Eesti on suure maailmaga võrreldes küll väga väike riik, aga sellegipoolest on igas Eesti nurgas täiesti erinev ja omapärane maastik - Saaremaal kadakavõsad ja kivised rannad, Lõuna-Eesti on aga täis pillutatud künkaid ja orge, ürgmetsi ja jõgesid. Läänemaa on aga meie soode ja rabade maa, koht, kus võib kohata salapärast viiendat aastaaega. Samuti võime näha meie värvikat aastaringi: talve, kevadet, suve ja sügist. Igal aastaajal on oma võlud, mida meie - eestlased- võime oma silmaga näha.

Eestimaa on täis paiku, mida imetleda, nii palju lummavaid vaateid.

Mitmed meie seast võisid seda näha, kui kriisiajal suleti ukсед välismaailma, kuid teised ukсед andsid võimaluse avastada Eestimaad.

See võib tunduda küll väga kättesaadav ja tavaline, kuid on samal ajal ka habras ja kergesti rikutav. Meie loodus on hindamatu väärtusega, seda müües või ära andes võid kaotada millegi, mida pole enam kunagi võimalik tagasi saada.

Kui paljud teist, kallid kuulajad, on läinud metsa jalutama, rahu ja vaikusel, linnulaulu sees näinud puid enda kohal kõrgumas, lilli õitsemas, nagu homset päeva ei tulekski, ja metskitse karja möödumas - täpselt nagu muinasjutus? Kuid järgmisel päeval pole enam midagi- puud on raiutud, lilled tallutud, linnud jäänud ilma oma pesadest, loomad põgenenud ja teie üksinda ilma selle elu ja rõõmuta, mis teid enne ümbritses. Kas me soovime maailmale Eestist sellise pildi jätta?

Aga võib-olla te ei olegi seda rahu ja rõõmu näinud? Võib-olla te ei oskagi seda igatseda?

Mets jõgede ja järvedega - see kõik on olnud alati enam kui lihtsalt koht, kust ehitusmaterjali saada. Kuid seda on raske mõista enne, kui oleme kõigest ilma jäänud.

Armsad koolikaaslased!

Kindlasti meeldib paljudele öelda, et see ootamatu kriisiaeg lähendas meid ning õpetas väärtustama koos oldud aega, kuid mina sooviksin täna tähelepanu juhtida

hoopis sellele, kuidas igaüks pidi täiesti üksi hakkama saama. Aga kui me ei suuda iseendaga olla, siis kuidas saaksime üldse olla kellegi jaoks head kaaslased? Mina usun, et ükski olukord ei tule niisama, see oli vaid järgmine proovikivi, millest pidime üle astuma, et olla ühtne ja hooliv rahvas.

Nendel päevadel võisime selgesti aru saada, et eestlaste introvertsus pole sugugi apaatsus või ükskõiksus, vaid hoopis puhas viisakus, tagasihoidlikkus ning soov lasta kõigil rahuneda oma elu elada. Ka meil on tunded, lihtsalt paljud elavad sissepoole ning võib-olla kardavad oma mõtteid avaldada. Täna olen ma siin, et julgustada teid- ärge jätke tegemata seda, mida tunnete oma südames, et peaksite tegema, ka üksainus hea sõna võib aidata kedagi, kes on üksinda ning õnnetu. Meie kohus on aidata neid, kes abi vajavad, ning julgeda astuda vastu ebaõiglusele. Need, kes sind ei toeta, ei ole halvad inimesed, võib-olla olid just nemad need, kes jäeti üksinda, meie kohus on olla lahke ka siis, kui maailm ei toeta meid.

See aeg, millest me läbi läksime, murdis mitmeid inimesi, muutis nende elu igaveseks, kuid samas ehitas nad uuesti üles tugevamaks ja vastupidavamaks kui ei kunagi varem - täielikult tormikindlaks. Pidime leidma oma majaka, oma tugiposti iseendas, et vastu pidada ja edasi liikuda.

Eesti on läbi ajaloo pidanud palju kannatama, seda on rünnanud mitmed võõrriigid ja paljud asjad on jätnud oma jälje. Siiski pole miski suutnud murda eestlaste visa hinge ja nii ka praegu.

Lõpetuseks sooviksin öelda, et mis ka ei juhtuks, kui ajad lähevad raskemaks, siis meie vaim saab tugevamaks ning me kohaneme uute oludega. Sellistes olukordades on ka iga väike asi oluline päikesekiir. Hoidkem oma peret, hoidkem oma rahvast ja toetagem üksteist! Hoidkem ka loodust, et võiksime leida selle rahunemise lohutust.

Tarkust ja tugevat vaimu, armas koolirahvas!

Palju õnne, minu Eesti, ning tänan kuulamast!

Maarja Plamus, 8. b

Palju õnne, minu Eesti

Sel aastal tähistab Eesti, kui vabariik oma 103. sünnipäeva, kas pole mitte imeline?

Sõna "Eesti" toob mulle nii palju mälestusi. Meie lumised talved, mil saime sõpradega lumetorne ehitada ja lumeingleid luua, meie mõnusad suved, mil saime rannas päikest võtta ja ujumas käia. Meie õitsvad kevaded, mil tärkab ning õitseb loodus. Meie värviline sügis, mil jalutasime sooja vihma käes ja nautisime viimast soojust. Meie laulupeod, tantsupeod, kultuur ja kõik, kõik, kõik, mis Eestit teistest riikidest eristab, lihtsalt teeb mind õnnelikuks ja ajab südame teistmoodi lööma.

Ma kasvasin Eestis üles ja hetkel saan siin samas Haapsalu põhikoolis oma haridust. Ma olen õnnelik, et sain selle ilusa keele selgeks. Ma olen õnnelik, et tantsisin Eesti rahvatantsu. Ma olen õnnelik, et sain proovida Eesti rahvustoitu.

Eesti maa kodanikel on olnud kombeks raskuste ajal koos neid üle elada, hetkel kui see nii kerge enam ei ole, oleme siiski vaimselt koos ja toetame teineteist.

Viimane aasta on meie kõigi jaoks keeruline olnud, kuid saime uut kogemust, mis tegi meid, kui rahvast ühtsemaks ja veelgi tugevamaks kui kunagi varem. Mitte miski ei suuda meid lahku lüüa.

Eesti on väike riik tohutult emotsionaalse ja uhke ajalooaga. Eesti on veel nii noor, kuid sellel on oma lugu, mis algas ammu enne iseseisvumist ja on väärt selle jutustamist. Eestil on olnud nii tõuse, kui ka langusi. Aga Eesti rahvas on seda kõike koos üle elanud.

Ma olen alati olnud uhke selle üle, et elan Eestis. Alati on olnud põhjust miks nautida siin elamist. Eesti sünnipäev on kindlalt väärt tähistamist ja uhkust meie riigi üle. Palju õnne minu Eesti!

9e_Diana Snigurskaja